

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyň Mgr. et. Mgr. Lenky Bahýřové, Ph.D., a Mgr. Věry Jachurové v právní věci

navrhovatelů:

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED]

proti

odpůrci:

Ministerstvo zdravotnictví

se sídlem Palackého náměstí 375/4, 128 00 Praha 1

v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy - mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví č.j. MZDR 12344/2020-1/MIN/KAN ze dne 18.3.2020

takto:

- I. Návrh navrhovatelů na spojení řízení v této věci s věcí vedenou u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 35/2020 se zamítá.
- II. Návrh navrhovatelů na zrušení opatření obecné povahy - mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví č.j. MZDR 12344/2020-1/MIN/KAN ze dne 18.3.2020 se odmítá.
- III. Návrh navrhovatelů na vydání usnesení o předběžném opatření, kterým by soud rozhodl, že Nemocnice Hořovice, se sídlem K Nemocnici 1106, 268 31 Hořovice, a její provozovatel NH Hospital a. s., se sídlem Okružová 1135/44, 15500 Praha 5 – Stodůlky, IČO: 27872963, jsou povinni umožnit v době od vykonatelnosti tohoto usnesení do 11. 4. 2020 přítomnost navrhovatele u porodu navrhovatelky za splnění stejných podmínek, které jsou touto nemocnicí kladeny na personál (zdravotní stav, mytí a desinfekce rukou, použití ochranných pomůcek), se odmítá.
- IV. Navrhovatelům se vrací zaplacený soudní poplatek v celkové výši 6 000 Kč. Soudní poplatek v uvedené výši bude navrhovatelům vrácen z účtu Městského soudu v Praze

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám [REDACTED].

V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Návrhem ze dne 26.3.2020 se navrhovatelé domáhali zrušení opatření obecné povahy - mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví č.j. MZDR 12344/2020-1/MIN/KAN ze dne 18.3.2020 (dále jen „napadené OOP“). Napadeným OOP odpůrce jako správní úřad příslušný podle § 80 odst. 1 písm. g) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 258/2000 Sb.“) nařídil postupem podle § 69 odst. 1 písm. i) a odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., k ochraně obyvatelstva a prevenci nebezpečí vzniku a rozšíření onemocnění COVID-19 způsobené novým koronavirem SARS-CoV-2 mimořádné opatření, kterým se (v bodě I.) *všem poskytovatelům zdravotních služeb lůžkové péče s účinností od 18. března 2020 nařizuje zákaz návštěv pacientů v zdravotnických zařízeních, ve kterých se poskytuje lůžková péče, s výjimkou:*
 - *nezletilých pacientů,*
 - *pacientů s omezenou svéprávností,*
 - *pacientů v hospicích a dalších pacientů v terminálním stádiu nevyléčitelného onemocnění.*
2. Vzhledem k tomu, že navrhovatelé očekávají v nejbližších dnech narození potomka (navrhovatelka je v pokročilém stádiu těhotenství s termínem porodu dne 28. 3. 2020) a v důsledku napadeného OOP je zakázána účast otců u porodu, s čímž navrhovatelé nesouhlasí, navrhují, aby soud napadené OOP pro nezákonnost zrušil. Důvody, pro které považují napadené OOP za nezákonné, navrhovatelé podrobně rozvedli v návrhu na jeho zrušení. V něm rovněž uvedli, že považují za účelné a vhodné spojit řízení o jimi podaném návrhu s věcí vedenou u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 35/2020. Zároveň navrhli vydání usnesení o předběžném opatření, jehož znění je patrné z výroku III. tohoto usnesení.
3. Soud neshledal žádné důvody, pro které by bylo na místě spojit řízení v této věci s věcí vedenou u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 35/2020. Předmětem řízení ve věci vedené pod sp. zn. 10 A 35/2020 není napadené OOP, jedná se o řízení o návrhu zcela jiných účastníků a uvedenou věc nadto podle rozvrhu práce řeší jiný senát. Návrh na spojení obou věcí proto soud prvním výrokiem tohoto usnesení zamítl.
4. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá, *nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný* nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn *a nelze proto v řízení pokračovat.*
5. Nezbytnou podmínkou pro řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy je existence opatření obecné povahy, proti kterému návrh směřuje. Řízení o návrhu, jímž je požadováno zrušení konkrétního opatření obecné povahy, z logiky věci nelze vést za situace, kdy opatření obecné povahy, které je předmětem řízení, již bylo zrušeno. Jinak řečeno, aby mohl soud návrhu vyhovět a napadené opatření obecné povahy zrušit, musí toto opatření obecné povahy existovat nejen v době podání návrhu, ale též v době rozhodování soudu ve věci samé. Rozhodovat o zrušení již zrušeného opatření nedává smysl.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

6. Soudem bylo zjištěno, že napadené OOP bylo zrušeno samotným odpůrcem. Dne 27.3.2020 Ministerstvo zdravotnictví vydalo mimořádné opatření č.j. MZDR 13620/2020-1/MIN/KAN, kterým (v bodě II.) rozhodlo, že se ruší mimořádné opatření ze dne 18. března 2020, č. j. MZDR 12344/2020-1/MIN/KAN. Toto nově vydané mimořádné opatření nabylo (podle jeho bodu III.) platnosti dnem jeho vydání. Vzhledem k této skutečnosti, tj. v důsledku zrušení napadeného OOP samotným odpůrcem, odpadla jedna z nezbytných podmínek pro vedení řízení o návrhu na jeho zrušení soudem. Neexistence napadeného OOP představuje neodstranitelný nedostatek podmínek řízení bránící dalšímu pokračování v řízení, a soudu proto nezbylo než návrh na zrušení napadeného OOP podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. bez věcného projednání odmítnout.
7. Soud při rozhodování v této věci nevyhověl podání navrhovatelů označenému jako „Doplnění návrhu na zrušení opatření obecné povahy“, které bylo soudu doručeno dne 29.3.2020. Přestože je toto podání označeno datem 26.3.2020, tedy shodným datem jako „původní“ návrh, je zřejmé, že tohoto dne vyhotoveno být nemohlo, protože navrhovatelé v něm reagují na vydání mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví č.j. MZDR 13620/2020-1/MIN/KAN ze dne 27.3.2020 a kromě zrušení mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví č.j. MZDR 12344/2020-1/MIN/KAN ze dne 18.3.2020 se formou „doplnění návrhu“ domáhají také zrušení tohoto nově vydaného mimořádného opatření. Ze strany navrhovatelů se tak fakticky jedná o snahu o rozšíření předmětu řízení, jež byl však jejich „původním“ návrhem ze dne 26.3.2020 vymezen zcela jednoznačně (návrhem bylo napadeno výlučně mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví č.j. MZDR 12344/2020-1/MIN/KAN ze dne 18.3.2020). Přistoupit na navrhovatelů požadovanou změnu návrhu spočívající v rozšíření původního předmětu řízení o další opatření obecné povahy není dle názoru soudu na místě, neboť výsledky dosavadního řízení (jediným výsledkem je odmítnutí „původního“ návrhu) nemohou být podkladem pro řízení o dalším opatření obecné povahy vydaném odpůrcem. Mají-li navrhovatelé v úmyslu brojit proti jakýmkoliv jiným, nově vydaným opatřením obecné povahy, nic jim nebrání v tom, aby tak učinili novým (samostatným) návrhem na jeho zrušení.
8. Vzhledem k odmítnutí návrhu na zrušení napadeného OOP pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení bránící dalšímu pokračování v řízení bylo nutno odmítnout také akcesorický návrh navrhovatelů na vydání předběžného opatření (výrok III. tohoto usnesení). Neshledá-li totiž soud podmínky k tomu, aby řízení o „hlavní“ věci vůbec vedl, logicky nemůže věcně rozhodovat o návrhu, jehož přípustnost je na přípustnosti návrhu ve věci samé závislá a s ní spojená; v takovém případě musí soud současně s odmítnutím návrhu o „hlavní“ věci odmítnout i návrh na předběžné opatření, neboť – a maiori ad minus – nejsou-li podmínky pro řízení o věci samé, nemohou tu být podmínky ani k vydávání rozhodnutí na ní závislých (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3 As 52/2003 – 278 ze dne 1.12.2004).
9. Čtvrtý výrok usnesení o vrácení soudního poplatku navrhovatelům je odůvodněn ustanovením § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.
10. Pátý výrok usnesení, jímž soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, má oporu v § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., neboť návrh byl odmítnut a soudem nebyly shledány důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení navrhovatelům podle věty druhé téhož zákonného ustanovení.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

11. Závěrem soud uvádí, že s osobami, které v době od 27.3.2020 požádaly o přiznání postavení osoby zúčastněné na tomto řízení, s ohledem na odmítnutí návrhu nejednal, neboť jim postavení zúčastněné osoby z povahy věci náležet nemůže. Podmínkou *sine qua non* institutu osob zúčastněných na řízení podle § 34 s.ř.s. je přímé dotčení na jejich právech či povinnostech. Po zrušení mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví č.j. MZDR 12344/2020-1/MIN/KAN ze dne 18.3.2020 samotným odpůrcem je však pojmově vyloučeno, aby zúčastněné osoby v řízení v této věci vůbec existovaly. V takovém případě je bezpředmětné institut zúčastněných osob aktivovat; takový postup by postrádal jakékoliv opodstatnění. Z těchto důvodů soud nepřikročil ani k tomu, aby o řízení v této věci vyrozuměl jiné osoby a vyzval je k vyjádření, zda budou uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Jak dovedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 1 As 55/2010 – 59 ze dne 9.9.2010, *charakteristika osob zúčastněných na řízení a rozsah jejich práv souvisejí právě s věcným projednáním návrhu ve správním soudnictví. Pokud podmínky pro meritorní přezkoumání splněny nejsou, byla by povinnost předsedy senátu vyrozumět zúčastněné osoby o probíhajícím řízení a vyzvat je k vyjádření, zda budou uplatňovat práva podle § 34 odst. 3 s. ř. s., ryze formalistická (srov. shora citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 29/2009 - 34).*

Poučení:

Proti výroku I. tohoto usnesení není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s.ř.s.].

Proti výrokům II., III., IV. a V. tohoto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřípustná. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 30. března 2020

Mgr. Martin Kříž, v. r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].